

Un gran èxit: *Cara a cara* del grup argentí Bululú.

El Figuentheater Triangel, d'Holanda: una perfecció quasi absoluta.

Retrats de tardor del nord-americà Eric Bass.

goria internacional. Barcelona s'ha convertit en lloc de pas obligatori, cada dos anys, de les millors aportacions en el camp dels titelles, igual com Caen i Charleville-Mézières (França), Zagreb (Croàcia) i Cèrvia (Itàlia). Ho poden confirmar les personalitats que hi han vingut: Alain Lecquc, director de la Biennal de Caen; Stefano Giunchi, organitzador del festival Arrivano del Mare de Cèrvia; Jacques Felix, secretari general de la Unió Internacional de Marionetistes (Unima-Internacional) i director de l'Institut International de la Marionnette de Charleville-Mézières; Nicolina Georgeva, directora del Teatre Nacional de Marionetes de Bulgària, i Lilianne Morin, promotora de l'associació Marionettes du Monde.

Ara, si les institucions catalanes garanteixen el suport econòmic, ja només cal solucionar problemes petits: concentrar geogràficament els llocs de re-

presentació —potser al voltant dels dos teatres que té l'Institut del Teatre— per tal de facilitar la creació d'un «ambient de festival»; fer arribar els espectacles a més ciutats; tenir més cura dels ideòlegs i dels especialistes estrangers; organitzar paral·lelament seminaris de reciclatge. Fins i tot es poden fixar nous objectius, com els que avançava Josep M. Carbonell, pedagog i actual director del Festival: «El festival hauria d'adquirir un caràcter mediterrani que el definís. Hauríem d'evitar programar només espectacles superfamosos. Cal potenciar l'aparició de nous grups i noves tendències, cal promoure tot allò que és oblidat, tot allò que és nou i tot allò que suposí un revulsiu.» La idea s'ho mereix, i ben segur que els professionals que treballen als quasi quaranta grups de titellaires que hi ha a Catalunya hi collaboraran.

FRANCESC A. CERZO

ESTRENES OFF-BARCELONA

El mes de novembre ha estat època de presentació d'espectacles realitzats sense el suport d'una previsió de representacions públiques que garanteixin llur difusió. Al Teatre Principal de Girona es presentà una ambiciosa versió de *Fedra* de Racine, escenificada per Esteve Polls i amb un repartiment tan notable com Montserrat Salvador, Maria-Josep Arenós i Pep Munné, entre d'altres actors professionals. Després de les representacions d'un cap de setmana, l'espectacle resta arxivat a l'espera que un local barceloní li doni la seva oportunitat. Més sort ha tingut la ver-

síon d'*El casament dels petits burgesos* de Bertolt Brecht, que estrenà a Terrassa la companyia El Globus. Aquest muntatge, amb traducció de Feliu Formosa i direcció de Pau Monerde, podrà comprovar la resposta del públic a la Sala Villarroel, de Barcelona, a partir del 16 de gener. I cal fer esment d'una altra empresa ambiciosa que tampoc no ha estat gaire esbombada: l'escenificació de la versió catalana de Marta Català i Carme Miralda de *La illusió còmica* de Corneille, pel grup Spill, de Sabadell, dirigit per Marta Català. Fins ara, aquesta adaptació de *L'illusió comique* ha estat representada a la Universitat Autònoma de Barcelona i el

passat mes de novembre a l'Institut Francès.— J. A.

PREMIS NACIONALS DE TEATRE I DANSA

S'han fet públics els veredictes dels Premis Nacionals de Teatre i Dansa de 1984, concedits conjuntament per la Generalitat de Catalunya i la Diputació de Barcelona.

El Premi Ignasi Iglésias, per a textos teatrals originals i inèdits, dotat amb 500.000 pessetes, ha estat concedit a Joan Abellán per l'obra *La ruta del salmó*.

El Premi Josep M. de Sagarra, per a traduccions inèdites de textos teatrals al català, dotat amb 500.000 pessetes, ha estat concedit a Xavier Bru de Sala, per la traducció de *Cyrano de Bergerac* d'Edmond Rostand. També s'han concedit dos accèssits, dotats amb 200.000 pessetes cadascun, a Rosa-Victòria Gras per la traducció de *Feina a domicili* de Franz Xaver Kroetz i a Joaquim Mallafre per la traducció de *Qui a casa torna* de Harold Pinter.

El jurat del Premi Adrià Gual, per a projectes de muntatge teatral, consistent en la inclusió del projecte guanyador en la programació del Centre Dramàtic, ha decidit no atorgar-lo.

El Premi Roseta Mauri, per a coreografies de dansa clàssica, subdividit en dues categories, s'ha resolt així: el primer premi, dotat amb 350.000 pessetes, el jurat ha decidit no atorgar-lo; el segon premi, dotat amb 250.000 pessetes, ha estat concedit a Guillermina Coll per la coreografia *Tres preludis de Mompou*; i també s'han concedit dos accèssits, dotats amb

100.000 pessetes cadascun, a Álvaro de la Peña per *Con Schubert* i a Giorgina Rigola per *Opus*.

El Premi Tórtola València, per a coreografies de dansa contemporània, dividit en dues categories, s'ha resolt així: primer premi a Francesc Bravo per *L. F.* i segon premi per a Ramon Oller per *Dos dies i mig*.

El Premi Vicente Escudero, per a coreografies de dansa popular, dotat amb 350.000 pessetes, no ha estat atorgat, i el jurat ha concedit un accèssit, amb 150.000 pessetes, a Lluís Puig i Gordi per la coreografia de *Jota de calcigar*.

El Premi Ferran Sors, per a composicions musicals per a dansa, dotat amb 350.000 pessetes, ha estat concedit «ex aequo» a Benet Casablanca per la composició *Harmonies banals* i a Albert Sardà per *L'ombra*.

El Premi Aureli Capmany, per a investigacions sobre dansa catalana, dotat amb 250.000 pessetes, ha estat concedit a Albert Cubeles i Bonet per l'estudi *La Moixiganga de Sitges: una visió des de la història de l'art*.

Els Premis Nacionals adreçats a reconèixer les aportacions més significatives dels professionals de l'espectacle la temporada anterior (setembre 1983-agost 1984), amb caràcter honorífic i consistents en una esultura dissenyada per Josep M. Subirachs, han estat concedits a: Anna Lizaran, el d'Interpretació; Ramon B. Ivars, el d'Escenografia; Lluís Pasqual, el de Direcció; Sala Villarroel, el d'Activitats Teatrals, i al grup Heura, el Premi Nacional de Dansa.

FRANCESC A. CERZO